

KNY-18-

00820

XXIV. 6.

KNY-18-00820

~~Sum: Wen. 4: 100~~
~~Phid. A Med. 100~~

constit 2h. 1x:

ÆGER FICTUS,

DISPUTATIO HISTORICO-MEDICA

*In Libr. Galeni :**Quomodo Morbum simulantes &c.**Collegij*

QUAM

Præfationis

DIVINA FAVENTE GRATIA

DECRETO, AUTHORITY, ET
SENSU PERILLUSTRIUM, MAGNIFI-
CORUM, SPECTABILIVM, PRÆNOBILIVM,
EXCELLENTISSIMORVM, ATQ; CLARISSIMORVM VIRORVM, &c.Perillustres, ac Magnifici Domini Universitatis Rectoris, Perillustres,
Magnifici, Spectabiles, Clarissimi, & Excellentissimi Inclytæ Facultatis
Medicæ Domini Decani, D. Dominorum, Sacræ Cæsareæ, Regiæque Cathol.*Loc.*

Majestatis Archiatrorum & Consiliariorum, D. D. Seniorum &

Professorum, &c. Adeoque totius Amplissimi
in Antiquissima, ac Celeberrima*geor.*

UNIVERSITATE VIENNENSI

D. D. Medicorum Collegii.

PRÆSIDENTE

Prænobili, Clarissimo, ac Excellentissimo Domino

ADAMO FRIDERICO

Catalogo

KREMER,

*inscriptus*Phil. & Med. Doct. ejusdemq; in Theoricis Profess.
publico & ordinario, Sac. Cæs. Regiæque Cath. Majestatis, nec
non Augustissimæ Imperatricis AMALIÆ Viduæ
MEDICO AULICO.*Pro prima in Facultate Medica Laurea consequenda
publicæ Ventilationi submittit*

ANTONIUS JOSEPHUS REICHEL,

Silesius Rattiboriensis, AA.LL. & Phil. Magister, saluberrimæ

Anno

Medicinæ pro primâ Laureâ Candidatus.

*1754**Disputabuntur in publico Medicorum Collegio horis pomeridia-
nis à tertiâ consuetis die 23. Mensis Novembris,*

A N N O M. D. C C. X X.

VIENNÆ AUSTRIÆ,

Tenuis Joannis Baptistæ Schilgen, Universitatis Viennensis Typographi.

KNY-18-

00820

DEO TRIUNI

TER OPTIMO MAXIMO
MEDICINÆ DE TERRA

CONDITORI.

BEATISSIMÆ,

SINE LABE ORIGINALI CONCEPTÆ

VIRGINI MARIÆ

Saluti Infirmorum.

DIVIS MEDICINÆ TUTELARIBUS

COSMÆ, DAMIANO,

PATRONIS

THESES NOSTRÆ

Consecrantur.

PROOEMIUM.

Simulandi Artificium jam antiquum est vitium, ac tale quidem, quod non tantum quarto modo proprium, verum etiam quasi connatum esse videatur homini, *homini* dicimus, quem David jam dudum in excessu suo generaliter *Mendacem* appellavit. Quid enim frons, quid oculi, quid vultus? nonne, Cicerone teste, persæpè, oratio verò sæpissimè, mentiuntur? mentiri autem & fingere non longè distant parasangis: imò in certo sensu dici possent subalterna, & correlativa; & ne longè ad petendas probas excurramus, consideremus tantummodò tenellam ætatem; quæ, licèt (si propter annorum defectum) solido rationis usu nondum gaudeat, nihilominus an non simulat? an non fingit? quòd si verò in viridi ligno jam isthæc observemus, non est, quòd miremur, hunc fingendi pruritum etiam ætatem adultiorem infecisse. Adeò siquidem latè hæc fingendi

A 2

licen-

licentia serpit, ut nullam ætatem, nullam conditionem intactam relinquat. Præterquam enim, quòd sæpiùs ad fingendum compellat Necessitas, durum Telum; tot se offerunt fingendi causæ & modi, ut eos omnes ad calculum revocare velle, labor foret Hercule dignus. Fingit enimverò Politicus, quando spem vultu simulans premit altum corde dolorem: Fingit Ægrotus, quando non tam Medico quàm sibimet ipsi fucum faciens, diversum ab eo, quo laborat, morbum allegat: Fingit Sanus, quando se vel membro quopiam captum, vel fontico morbo prehensum simulat; nequaquam enim existimandum, hoc morborum fingendorum artificium novum esse vel insolitum, cùm jam Hippocratis ætate passim in Asia viguerit: uti in ejusdem Lib. de aëre, aquis & locis videri poterit. Quinimò post Hippocratem fidelis ejusdem Commentator Galenus integrum de iisdem coarguendis Librum conscripsit. Talium igitur morborum fictorum historias aliquot ex AA. collectas præmittere, & promodulo nostro per sequentes Theses deducere conati sumus; utque contraria juxta se posita magis elucescant, morbi veri quantulâmcunque saltem idæam præmisimus, ut eâdem perspectâ, tantò facilius fictionis pateat commentum.

THE

A. M. D. G.

THESIS I.

Ager fictus definitur; Homo sanus, qui morbo quem non patitur se laborare simulat. *Definitio.* Differt ab ægris imaginariis v. g. melancholicis, hypochondriacis, vel iis qui ex iudicii imbecillitate se credunt affectos illis morbis, quos apprehendunt; quia in iis præterquam, quod omnes plerumque causarum morbificarum species concurrant; illi etiam sensuum internorum præcipuè iudicii imbecillitate laborant. In nostro verò casu, nulla præsupponitur causa ex pathologia (licet aliquando etiam hæc fictio alicujus ex rerum N.N. classe v. g. animi pathematis productum esse possit) imò si ullibi, profectò in nostris ægris (siquidem in definitione perdurare voluerint (requiritur firmitas & constantia iudicii. Hac igitur differentiâ constitutâ membra dividendia prosequamur.

Amentia Ficta.

Nisi sacrarum litterarum reverentiâ prohiberemur, initium *Historia.* dissertationibus nostris auspicaremur ab eâ amentię simulatione, quâ Davidem in aula Regis Gethæi usum esse legimus i. Reg. C. 21. sed sacra prophanis temerè & sine necessitate miscere ausi non sumus; alius igitur succedat simulandi artifex L. Junius Brutus, Juvenis longè alius ingeniò, quàm cujus simulationem induerat. Is postquam fratrem suum ab avunculo interfectum audiisset, neque in animo suo quidquam Regi timendum, neque in fortuna concupiscendum relinquere statuit; contemptuque tutus esse, cum in jure videret parum esse præsidii. Ergo ex industria factus ad imitationem stultitiæ, cum se suæque prædæ esse Regi sineret, Bruti quoque haud abnuvit cognomen, ut sub ejus obtentu cognominis, liberator ille populi Romani animus latens aperiretur tempore suo. Livius Decad. i. lib. i.

THESIS II.

Quemadmodum hæc amentię species à phreneticorum & febricitantium deliriis toto (ut ajunt) cælo differt, ità à fatuis melancholicorum, hypochondriacorum &c. impressionibus per hoc distinguitur, quod ille necessario labem aliquam sive in visceribus, sive glandulis secretoriis tanquam causam fomentantem reconditam præsupponant, qualis in nostro ægro non reperitur: quem uti ex definitione patet, & corpore & mente bene valere innuimus.

THESIS III.

Causa vera. **C**Ausæ amentię connatę plerũque sunt vel per genitores, vel vitiosa partium τῆς ἐνκέφαλῃ constitutio: potest tamen eadem adscititię contrahi ex mala constitutione, continua vexatione, per quam homines cerebri debilioris facili rectę rationis usu privari, & in quandam amentię speciem conjici possunt; usu non tantũ simplicium rationem turbantium, quale est solanum furiosum, verũ etiam rerum spiritus paucos excrementa verò multa suppeditantium: nec non largissimę sanguinis & succorum utilium evacuationes, morbi item pręgressi spiritus vel nimium exhaurientes, vel eorundem liberum com meatum intercipientes amentię causas agere valent. Quę omnia cũ in casu nostro nihil contribuant ad rhombum alia illius causa eaque ex Ethica petenda.

THESIS IV.

Causa ficta. **C**Ausæ consimilium fictionum diversę ab Historicis recensentur, videtur autem hĩc potissimũ attendi *finalis*: in præcitata historia ea fuisse legitur cura securitatis proprię personę, cum tali fictione tutissimę tarquiniorum insidias evasurum se speraret. Itã Solonem, quod magis imperturbatę legibus condendis atque depravatis Atheniensium moribus corrigendis vaccare possit, ad tempus insaniam simulasse refert Plutarch. in paralel. Itã Ubisses cũ eidem ab Ajace objiceretur, quod detrectaverit *furore militiam ficto* (littus enim arando mentis alienationem simulabat) hujus fictionis causam conjecit in amorem conjugalem, me pia detinuit conjunx Ovid. Metamorp. L. 13. Alios fortassis ad fingendum incitat studium placendi: aliis hæc professio videbitur quęstiosa: nec minus carceribus detenti vitę vel corio suo metuentes mentis alienationes fingere solent, de quibus subinde medicorum judicium exquiritur.

THESIS V.

Signa. **Q**uemadmodum verę amentium actiones nẽ micam quidem rectę rationis continent, itã in fingentium actionibus utcunque stupidis, ordinariõ aliqua rationis scintilla intermicat: non contemnenda etiam signa ex oculis hauriuntur, qui in amentibus sunt plerũque torvi, fixi, depressi, concavi &c. in fingentibus verò naturali pelluciditate blandientes, & licet quandoque ad tristem severitatem cogantur, in eo tamen statu itã contineri nequeunt, quin subinde naturalem vivacitatem reasumant.

THESIS VI.

Prognosis. **A**mentia ficta studio continuandi facili marte in veram transire potest: mente enim nimis tenaciter uni idę inhxerente, eadem cerebro ac sensorio comuni itã imprimitur, ut nulla deinceps industria se patiatur obliterari spiritibus consueta vestigia & sulcos perfrequentatos itus & reditus excavatos jugiter deinceps relegentibus.

Epi.

Epilepsia Ficta.

Licet epilepsia malum sit visu aspectuque horridum, nihilominus inveniuntur, qui tetrum hunc affectum simulatione exprimerent : cujus exemplum Sanctorellus L. 7. C. 19. antiprax. *Historia.* refert de Virgine quadam, quæ quoties volebat epilepsia se correptam cum omnibus motibus & symptomatibus ex asse fingeret; cujus vafritiem ipsemet errhino in nares insufflato se se detexisse memorat : & profectò si vel hodie in illos, qui hunc affectum præferunt paulò exactius inquirere vellemus, fortasse non omnes eodem (quemadmodum ad speciem fingunt) affectos inveniremus. Annotamus etiam non secus ac epilepsiam (imò multò minori studio) convulsiones & passiones hystericas confingi.

THESIS VII.

Epilepsia ab aliis morbis & affectibus hystericis non tantum subita prehensione, verum etiam partium prehensarum tam quò ad fibracionem quàm contractionem elatere aucto potissimum autem spumâ ore expressâ distinguitur. Ficta verò causarum eandem producentium absentiâ, signisque Thefi X. ponendis cognoscetur. *Differentia.*

THESIS VIII.

Causam epilepsiæ facile admittimus esse materiam aliquam cerebro ac systemati nervoso contrariam, quæ sub tenuissimi vaporis specie illuc elevata Spiritus in tales motus explosivos concitare possit, non enim negamus irritantes hæc particulas, esse de genere acidarum, acrium, hamatarum, &c. quâ verò figurarum suarum combinatione ad hunc in specie affectum concitandum gaudeant determinare non audemus. Causæ verò morbi ficti non longè petendæ, intercurrit enim sæpe numero vel malitia, vel insanus credulis ac timidis imponendi pruritus. *Causa.*

THESIS IX.

Signa horrendi hujus mali sunt, sensuum internorum interceptio subitanea & improvisus in terram prolapsus, syncipitis in pavementum illisio, articulorum vel contractura, vel contorsio, vel modò tremulus, modò inordinatus motus, ex angustis præcordiis spumæ in os expressio, signum inter pathognomica certissimum. *Signa vera.*

THESIS X.

Hunc verò affectum simulantes, antequam cadant, ordinariè circumspicere solent, quò casuri sint, caput nè allidendo multum lædatur, vel mitrâ infarctâ, vel capillorum densitate præmuniunt; membrorum contorsionem simulando studium adhibent : & quò solertiùs imponent, sapone per salivam diffuente spumam exprimunt. His simulatores præter solertem indagacionem etiam hac industria deprehenduntur quòd titillationem præcipuè in plantis pedum ferre non possint. *Signa Ficta.*

THESIS XI.

Prognosis. **I**N hac fictione deprehensi præter verecundiam & adstantium subsanationem, hoc præterea lucri reportant, quòd postmodum etiam verè ægrotantibus difficilius fides adhibeatur: Si verò vilioris fuerint conditionis, insuper severam superiorum animadversionem habent quòd metuant.

Cæcitas Ficta.

Historia. **A**Ntiochus cognomentò Magnus Syriæ Rex non tantum foris bello cum Ptolomæo Ægypti Rege involutus, verum etiam domi præpotentium satraparum, Hermiæ præcipuè perfidia & insidiis circumventus; cum & regni considerandi, & propriæ personæ in tuto collocandæ curis distractus, anxiam vitam duceret; suasu Apolophanis medici sui (scilicet ut saltem domesticas insidias tutius vel detegeret vel evaderet) improvisa cæcitate, quæ gutta serena nominari solet, se prehensum finxit: & cum observaret, se taliter affectum tanquam regno minus habilem à persecutoribus suis negligi; in ea fictione tam diu perstitit, donec per mortem Hermiæ dissipato conjuratorum globo & Regnum & personam suam in tuto collocaret. Polibius hist. L. 5.

THESIS XII.

Gutta serena distinguitur ab albugine, suffusione, cataractâ cæterisque tam uveæ quàm corneæ tunicæ morbis, quòd illi satis conspicui non tantum ipsum oculi bulbum deturpent, verum etiam densitate sua radiorum luminosorum admissionem impediunt. In nostro verò casu, nullò extrinsecus in oculis apparente vitiò, licet Radii luminosi ad ipsam usque retinam admittantur, species tamen impressæ propter nervi optici obstructionem, sensorio comuni non repræsentantur.

THESIS XIII.

Causa. **C**Ausam hujus cæcitatis (licet eam in ipsius nervi vel compressionem vel omnimodam resiccationem aliqui rejiciant) nos querimus in materia crassa, viscidâ densâ nervi optici principium obstruente; totum enim hujus nervi tractum hac materia obfessum ideo non credimus, quòd similes cæcitates recentes deobstruentibus nervinis, evacuantibus curatas fuisse Practicorum observationes fidem faciunt. Fictæ verò cæcitatis longæ aliæ subsunt causæ, præcipuè magnus ille Leviatan, Ratio status. Quales (ut alias levioris momenti prætereamus) in casu nostro manifestè ponuntur.

THESIS XIV.

Signa. **Q**uo ad signa hujus affectus, ægri potissimum relatione standum; dignosci tamen etiam hic affectus poterit, quia taliter cæci, licet oculos commoveant, attamen eosdem ad objecta convenienter non convertunt, pedes altius elevant & sine ductore extra ea loca, in quibus ordinariè versari consueverunt procedere

cedere non possunt. Hunc verò morbum fingentes, multò confidentiùs ductores suos sequuntur, oculos habent multò pellucidiore, & intensi luminis impatientes, quos etiam convenienter ad objecta convertunt.

THESIS XV.

Quemadmodum prognos guttæ serenæ, præsertim illius, *Prognosis.* quæ vel adultioribus accidit, vel diutiùs duraverit, vel morbos longos consequitur, admodum difficilis est: ita in fingentibus eadem facilior, illis enim, ad lubitum redit visus.

Hac occasione quasi in transitu notamus eodem quo cæcitas *Digressio.* modo, etiam surditatem, Aphoniam, sive loquelæ deperditionem, somnolentiam & consimiles affectus confingi posse: utque surditatis (quâ nulla facilior) fictionem prætereamus: quis nos convincet;

De indubia fide historiæ illius quam ex Herodoto narrat Aulus Gellius noct. atticar. L. 5to de Ati Croesi Lydorum Regis filio, qui in infantia locutus fuisse, postmodum rursus usque in juventutis annos obmutuisse perhibetur, nec antea vocem edidisse auditus sit, quàm cum percussorem capiti patris imminentem è longinquo cerneret, tunc enim paternæ vitæ salvandæ desiderio tota animi contentione clamasse fertur: Miles ictum suspende, nè ferias Regem. Poterat enim Atis ille consimilibus, quibus Antiochus rationibus induci, ut in eam usque occasionem se se loquelâ captum simularet.

Nec minus de somnolentia ficta rarissimam & nemini fortassis posterorum imitandam historiam recenset P. Eusebius Nierenberg. in sua virtute Coronata L. 2. de Alphonso Sexto Hispaniarum Rege: quem dum Toledi Mauri Urbis ac Regionis illius adhuc possessores detinerent, atque dormire crederent, ipsi inter se, quam ratione Toledum à Christianis intercipi posset, colloquebantur, suspicione deinde deducti, nè Alphonsus clausis oculis vigilasset, ipsosque colloquentes intellexisset, experiundi causâ in ejus manum liquatum plumbum infuderunt, quod martyrium Alphonsus ad invidiam Romani illius Scævola fortitudine spartana immotus tamdiu sustinuit, donec metallum ad adversam partem flueret, ex qua heroica virtute eidem cognomen Alphonsi à perforata manu remansit.

Dolor Dentium Fictus.

Famosa refertur historia de Gonella faceto officiali in Aula Mag- *Historia.* ni Ducis Hertruriæ, qui cum in societate quadam sustineret, in nulla professione tot reperiri simias quàm in Medicina; tunc quidem omnem contradictionem expertus, siluit. Post aliquantulum verò temporis asserti sui veritatem experientiâ demonstraturus, maxillis linteò obligatis aulai fores insedit; & à notis pariter ignotisque rogatus, ecquid doleret? intolerabili dentium dolore se cruciari respondit; plurimis igitur certatim remedium

C

fug-

suggerentibus ipse & remedium & remedii authorem suæ tabellæ inferuit : cùm deinde bene magnum ejusmodi medicastrorum catalogum confecisset; & ipsum Ducem hac fictione accessit, à quo similiter benignè remedium edoctus, postridiè catalogum suum eidem videndum porrexit, in quo ipsius Magni Ducis nomen, majusculis in Capite Libri scriptum legebatur.

THESIS XVI.

Differentia. **O**dontalgia sive dentium dolor à quovis alio dolore & loco & fortassis invadendi ferociâ distinguitur : Differentiæ illius comunissimæ sunt, quòd sit vel vagus vel fixus, modò pungitivus modò lancinativus, modò unum præcipuè si cavus fuerit, modò plures dentes infestans (prout materia copiosior vel impulsus vehementior) non rarò etiam gingivas in consensum trahens, in quibus præter inflammationem, etiam subinde suppurationem excitare consuevit. Utcunque autem omnes hæ differentiæ etiam à fingente allegari possint, magis tamen palmaria inter signa reperiundæ.

THESIS XVII.

Causa. **C**ausam odontalgiae cum Willisio dicimus, quodcunque incongruum & impropportionatum sensibile, quod cum humoribus serosis per ductus salivales gingivis communicatum, & restagnans nervulos vel membranulas dentium vellicando; irritando, tendendo, rodendo continui solutionem efficere capax est; idque vel acidum sub figuris & angularibus pungens, vel ac rescindendo & rodendo lancinans, ex ambobus verò combinatis ex quandam luctæ speciem ineuntibus dictarum membranularum expansiones dolorificas oriri nemo non agnoscit. In casu verò narrato causam fingendi fuisse videmus intentionem, assertum pridianum magis experienciâ quàm rationibus confirmandi : in aliis verò hujus farinæ fictionibus causas tam jocosas, quàm ferias, & vel ad jam sæpius dictas vel adhuc dicendas referibiles intercurrere, non est, quòd dubitemus.

THESIS XVIII.

Signa. **U**Ti de levi dentium dolore verba non facimus, ità idem vehementior non molestâ ac tristissimâ tantum sensatione, sed compluribus aliis phænomenis stipatus in scenam procedit : comites enim secum ducit, salivæ tenuis, salis, acris profluvium, pavores, inquietudinem, vigilias motus convulsivos ob membranarum cerebri consensum : sin ultra se se expandat, inflammationem ac tumorem gingivarum vel genarum suppurationem, abscessum, febrimque comites habere solet, & siquidem dens cavus fuerit, facilis erit quòd ad locum affectum diagnosi; Si verò non, circa illius radices tragædiam ludi hariolamur. Fingentes verò de phænomenis hisce ad amussim exprimendis parum solliciti, cùm inter alios versantur potissimum ejulando tempus terunt, dolorem tantò atrociorē intrinsecus causati, quantò minus

nus signis externis elucescit. Remedia quidem exposcunt & sibi adhiberi patiuntur, sed ea desiderant blanda, omnisque mordacitatis expertia, ad violenta enim horrent, interea ipsi sibi relictī alacriter comedunt, quæ commoditas in verè dolentes non cadit.

THESIS XIX.

Effrenis dentium dolor non solum ad insaniam, verum etiam *Prognosis.* vitæ desperationem affectos deduxisse visus est, etiamsi verò hæc extremitas non semper observetur, attamen si symptomata recensita sint satis intensa, periculo vacari dici non potest. Fingentes verò licet hoc periculo immunes vivant, attamen habent quoddam metum, nè ex ficto dolore in verum incidant, si præcipue, qui (ut fictioni suæ fidem fænerentur) suffumigiis collutionibus, emplasticis &c. hoc in affectu adhiberi solitis indiscretius utuntur; hoc enim pacto liquores inordinatius commovendo, facile eorundem è vasculis capillaribus evasionem procurant. Dum dentium doloris mentio incidit, ne quaquam oblivioni tradendus ille, qui per excellentiam dolor dicitur, nimirum capitis, morborum si non omnium, saltem plerorumque, vel prodromus, vel comes, vel pedisequus: quem & fingi posse indubium, & actualiter sæpius fingi, plus quam quotidianum est. Nihilominus idem, eadem facilitate, quā fingitur, vel à mediocriter sensato detegitur.

Angina Ficta.

Postquam Harpalus ab Alexandro profugus cum omnibus *Historia.* thesauris in Atheniensium tutelam se tradere conaretur: Demosthenes eorum Orator primò Civibus Harpali receptionem dissuasit, metuens, nè non necessariâ injustaque de causa Urbem in belli discrimen conjicerent. Paulò post ab eodem Harpalo viginti talentis donatus contrarium sentire cæperat. Postridie collo lanâ & fasciis accuratè involuto in concionem processit, iussusque ad dicendum surgere, vocem sibi intercidisse innuit, eò quoddam laboraret Synanchi, urbaniores autem cavillabantur, non synanchi sed Argyranchi noctu corruptum Oratorem dicentes. Plutarch. in parallelis de Demosthene.

THESIS XX.

Anginæ ab aliis morbis differentiam satis denotat pars affecta, *Differentia.* quæ est Larynx, tam cum propriis quam colli musculis, licet autem ratione præfocationis cum hysteris, vel etiam cum hypochondriacis affinitatem habere videatur, ab his tamen præter alia ratione febris inflammatoriæ & sæpe numero ad suppurationem tendentis, nimium quantum differt. Ipsius verò anginæ ut sic differentias olim recenseri solitas, cum Dolæo prætermittendas censemus. In ficta verò angina morbo non correspondet oculorum ac faciei status naturalis, respirationis libertas aliæque de signis ponenda.

THESIS XXI.

Causa. **I**Nter causas anginæ se sistit lymphæ aciditate quidem & acrimonia salsa peccans, sed magnam visciditatem glutinosam conjunctam habens; hincque obstructionem in tubulis prodens; unde impedito sanguinis circulo inflammationem ac tumorem (vera stagnationum producta) oriri consentaneum est. Si verò causam politicam consideremus, tam excellenti munere non Demostheni solum, sed & aliis (qui tot armatis resistere nequeunt) vocem obstrui posse, quis dubitet.

THESIS XXII.

Signa. **A**ngina se manifestare solet respirandi ac deglutiendi summa difficultate, præterea venæ in facie rubicundæ tument, oculi quemadmodum strangilatis prominent, lingua & partes faucium internæ, humore viscido obsidentur, adest inquietudo, febris inflammatoria, & hujus index pulsus durus, frequens & inæqualis, tumor ac rubedo tam intus quàm foris conspicuus &c.

Cùm itaque ad anginam exprimendam non simplex colli fascii obvolutio requiratur; mirum videri posset populum Atheniensem (paucis exceptis) tam levidenti indicio fidem adhibuisse. Sed perquàm facile multitudo popularis, animal illud polycephalon, externa specie inescatur. Alias etiam non levem suspicionem fictionis præbet, quòd simulantes morbum hunc cæteroquin gravem ac periculosum, animò tamen satis pacatò ferant.

THESIS XXIII.

Prognosin Anginæ difficilem reddit symptomatum vehementia, talis enim affectus est angina, in quo aut æger citò à præsentaneo periculo liberandus est, aut eidem citò succurrendum erit: inter alia complura palmarium letalitatis signum exhibet spuma circa os, si verò tumor magis foras vergat, si eodem rupto patiens exspuat res non ita periculosæ aleæ plena. Fingenti verò vix aliud prognosticum statui poterit quàm priori, præcipuè si volatilibus & Resolventibus uti præsumat, quorum usu, si non in eundem, saltem alium ex dissolutione oriundum affectum se se imprudenter conjiciet.

Tussis Ficta.

Historia. **C**ohorruit Argenis ad rei mentionem, ut tamen perturbatio oris lateret, spontè tam violentam commovit tussim, ut qui exinde horror aut rubor confundi cæpisset, facile in excussos spiritus referretur. Barclaius Argent. L. I.

THESIS XXIV.

Differentia. **T**ussis sive humida illa fuerit, sive ficca, sive stomachica, sive convulsiva, sive cum sive sine materiæ rejectione ab aliis affectibus differt per pulmonum ac asperæ arteriæ contractionem spasmodicam & pectoris concussionem interpolatam & involuntariam cum sonitus & clangoris emissionem. In tussi ficta, quam
ex

ex nostro casu siccam fuisse liquet, prædicta concussio voluntatis imperio subjacet; in vera nequaquam.

THESIS XXV.

CAusam tussis dicimus nervorum & fibrarum ad pulmones & asperam arteriam pertinentium irritationem factam à particulis irregularibus, quæ tam aciditatis quàm acrimoniæ salinæ participes, atque per vasa lymphatica allatæ magis in quali quàm quanto peccantes nervos ac fibrillas dictarum partium laceffendo spiritibusque copiosius ad partes irritatas determinatis, jisque spasmodicè contractis molestant hanc tussendi provinciam nobis imponunt; ad quam actionem etiam concurrunt tam pectoris quàm abdominis muscoli, tam propter viciniam, quàm irritationis vehementiam commoti.

In historia allata causa fingendæ tussis erat intentio celandi alios animi motus, qui fortassis ex fronte, oculis, vultu, dignosci potuissent: qua simulatione fortasse plures in jisdem vel consimilibus occasionibus utuntur, perquam enim facile hic affectus fingi potest, cum dependeat à musculis voluntatis imperio subjectis.

THESIS XXVI.

Vulgo dicitur ignem & tussim celari non posse, ed quòd signis nimis conspicuis se prodere soleant, inter hæc signa tussis palmaria numeratur ille pectoris, pulmonum ac laryngis motus contractivus & spasmodicus sonitus & clangor inter tussendum; quem comitantur vocis rauco, respiratio nonnihil intercepta, facies rubicunda & tumida, oculi prominentes & eorum album striis rubeis, ex sanguine violentius commotò, ac usque ad evasationem restagnante notatum; sed non libet omnia epiphænomena recensere. Tussim verò fingi, vel ex prægressa, vel cessantem tussim sequente majori vocis ac respirationis libertate, ruborèque faciei mox disparente non vanè, hariolamur.

THESIS XXVII.

Quemadmodum tussis sicca, in qua major irritatio, periculosior est humidâ, in qua major infarctus, ita sæpius ruptis vel capillarium extremitatibus vel pulmonum vasculis ad pthysin patientes deducit: de longioris enim durationis periculo verba facere supersedemus, id innuere contenti, quòd fingentes (præcipuè si adhibito conatu se cogant, & indiscretè tussiant) rupto imprudenter vase aliquo sanguifero, vel vasculo pneumonico fictionis suæ pænas luant, in morbum verum, fictoque deterio-rem præcipitati.

Colica Ficta.

Fit autem sæpe, ut dolor quispiam ita simuletur, ut ingens ac fermè intollerabilis esse videatur. Equidem ipse quendam novi, in concionem vocatum à Civibus, qui, postquam id sibi minimè ex usu fore vidisset, propterea que interesse nollet, colica

se passione torqueri fingeat : id quod ego certis conjecturis deprehendi, nam & medicamenta respuebat, quibus fuerat aliàs eodem in morbo levatus : & concione demissâ, extemplo conqueri desistit. Galen. Lib. citato.

THESIS XXVIII.

Differentia. **O**Mnis quidem Colica ab intestino Colo sive per essentiam vel consensum patiente denominatur; nihilominus illius differentiae comprimis observari merentur, nimirum an sit intestinalis, mesenterica, stomachica, vel nephritica. Ab iliaca passione, cujus quidem comes esse solet, distinguitur excrementorum cruditate, à nephritica, urinæ difficultate, vel excretis huic passioni propriis. Idiopatica vel à bile vel à flatibus oritur, associante se non raro pituita. Omnes autem prædictas differentias eam fingentes nauci faciunt, qui simpliciter colicâ se divexari clamitant.

THESIS XXIX.

Causa. **I**N causa Colicæ assignanda accusamus particulas quascunque disproportionatas, sive aciditate scorbutica, sive acrimonia salino-biliofa, sive viscida tenacitate, sive flatulenta peccent expansione; quæ vel in intestinis ex Chylo fermento vitiato imbuto præcipitatae, vel in glandulas intestinales ex M. S. separatæ sensiles fibrillas distendendo, ab invicem divellendo, rodendo, pungendoque ad contractiones dolorificas irritant: ad quod suum etiam symbolum conferunt ipsi spiritus non tantum in partem affectam, verum etiam propter irritationis vehementiam, in vicinas impetuosius & irregularius irruentes: unde fit, ut molesta hæc sensationis idæa animæ repræsentetur. Causæ vero Colicæ fingentis non eadem sunt: alios enim ad hanc fictionem adigit metus fori, alios studium evitandi visitationes, sollicitationes, vel colloquia minus grata, alios curiosa solertia cognatorum animos vel amicorum studia penitus cognoscendi &c.

THESIS XXX.

Signa. **C**Olicam designat dolor & cruciatus circa intestinorum regionem vehementissimus, modò fixus, modò vagus, prout nimirum spiritus vel in unam tantum, vel propter irritationis vehementiam, etiam in vicinas partes impetuosius irruunt, unde nonnunquam abdomen tanquam tympanum distenditur, aliquando ita retrahitur ut ventris esset pro ventre locus. Comitantur hunc affectum secundum diversas colicæ differentias, nausea vel vomitus, urinæ paucitas & quasi suppressio, pulsus inordinatus & quasi febrilis, animi propter doloris acerbitem deliquia &c.

Quæ omnia in Colica ficta plerumque abesse videntur, in qua nullum convulsionis indicium, e contra colorem faciei & oculorum statum magis naturalem deprehendimus; fingentes enim utcunque adhibito studio, dicta phænomena ad vivum exprimere potes non sunt. Signum tamen fictionis palmarium ipsemet

in

in suo patiente Galenus annotavit; nimirum quod remedia respiceret.

THESIS XXXI.

Colica levis à causâ procatactica, vel flatibus non admodum furiosis excitata non magnæ solet esse considerationis, ac proinde nec operæ pretium erit fictioni; secus se negotium habet in eâ, quæ à causis internis dependet, quæ causæ quantò plures vel magis exaltatæ fuerint, tantò difficilius reddunt prognosticum: cum comuniter, si non in mortem, saltem paresin, Arthritidem, affectum aliquem soporosum (fortè ex opiatibus indiscretè usurpatis) terminari soleat. Eam tamen quantumvis ferocem, absque tam molesta terminatione in iis, qui de vera causa assignanda solliciti sunt, maturè sibi consulunt, viribusque pol-Prognosis. lent, sæpius curari, plus quàm quotidianum, sed fingentibus nulla statui potest bona vel mala prognosis, nisi ipsimet v. g. remedia assatim ingerendo (nè scilicet fictio deprehendatur) mali sibi quidpiam accersant.

Hydrops Fictus.

Præter experientiam quotidianam, etiam Joannes Battà Syl-Historia. vaticus Comentar. in hunc Gal. lib. scribit, sæpius à se visas puellas, quæ vel curiositate ductæ, vel solitudinis tædio, vel sponte nitentes in vetitum imprudentius, vel confidentius veneri litarent: & has quidem primò lumbis quodammodo infarciri; progressu verò temporis, radice satyrionis feraciùs quàm vellent germinante, etiam ventre prominulo fieri conspectiores: quò signò eadem territæ (præcipuè postquam sibi cor duplex pulsare sentiunt) tunc demum Medicos fatigent, & quò solertius fallant, valentioraque cataractica facilius impetrent, sibi ventrem hydropem ita intumuisse mentiantur, præcipuè illæ quibus ex gestationis labore pedes nonnihil in speciem anasarcae tumidi fiunt: vel si vulpeculæ satis astutæ fuerint, & plures quàm unam evadendi fo-veam callentes; vel ipsum hydropem uteri non vereantur allegare.

THESIS XXXII.

Quia præsens casus nec ad Hydrocephalum, nec hydropem pectoris, multò minus hydrocelen applicari potest; has differentias missas facimus, vulgaribus illis contenti, quæ in nostra fictionis historia locum invenire possunt: eæ verò sunt Ascites, Tympanites, Anasarca & hydrops uteri, quæ suam tam ab aliis morbis, quàm ab invicem differentiam satis dicunt tam affecti, quàm contentorum ratione. Ascites quidem aquis in abdomine fluctuantibus, Tympanites ventre flatibus distento, Anasarca tumore cœdematoso digitorum impressorum vestigia retinente, Hydrops uteri tumore magis ad inguina depresso; Fictus autem à vero tam phænomenum dictorum absentiâ, quàm aliis inter signa commemorandis distinguitur.

T H E S I S X X X I I I .

Causæ. **C**ausam continentem Ascitidis omnes nôrunt esse serosam & aquosam illuviem ex vasis omentalibus & meseraicis (per quæ maximam partem potulentorum ad emulgentes deferri non est improbable) primò quidem obstructis, mox violenter apertis & ruptis intra abdominis cavitatem effusam. Causa tympanitidis, licet esse possit materia serosa & pituitosa per fermentationes p. n. in materiam flatulentam rarefacta, ut plurimum tamen sunt ipsi flatus intra ventriculi & intestinorum tunicas, imò ipsum omentum & peritondum conclusi, eorûmque membranas violenter distendentes. Anasarcæ causam aget lymphæ viscidior in vasis propriis ad eorûm violentam distensionem restagnans, tandèmq; mole aucta per glandularum cutanearum tubulos apertos effluens. Hydrops Uteri easdem præter propter causas agnoscit, v. g. pituitam à fermento acido volatili in flatus resolutam, vel lympham viscidiorẽ tam in spongiosa uteri substantiâ, quàm propriis vasis stagnantem (hinc in uteri hydropse tumor magis est amplius ac depressus, in gravidatione verò magis depressus. Hydropis ficti causæ non tam ex libris & propriis capitibus, quàm artificiosa Conjecturâ petendæ, ad quod non leve momentum conferet, accurata signorum pensitatio.

T H E S I S X X X I V .

Signa. **S**igna hydropis differentialia jam recensita, etiam hic signa pathognomonica agere possunt, quibus accedit, quòd in verè laborantibus ordinariò signa Cachexiæ v. g. facies pallida & subtumida conjuncta sint. Ad horum signorum imitationem hydropem fingentes causantur in primis ordinariorum emanationem & hanc subsequenter ventris inflationem respirandi difficultatem, vel ambulandi pigritiem cum furis & cruribus nonnihil tumidis. Sed duo alia potissimum signa hoc fictionis commentum facile detexerint. Primò quòd hunc morbum fingentes rarò eundem confirmatum, sed vel incipientem vel saltem ipsius metum prætexere soleant : hinc à medicis non tantum sacculos aperitivos & valentiora catarctica, verum etiam largas V. Sectiones instantèr exposcunt. Alterum signum ex colore faciei hauritur, qui in fingentibus plerumque naturalis esse solet & vividus præcipuè in marem gerentibus, tunc enim (si Hipp. fides 5. aph. 42.) solito coloratiores esse solent.

T H E S I S X X X V .

Prognosis. **A**nsarcæ quidem prognosis, respectu ad alias non tantum periculi portendere videtur, cum frequenter hunc morbum solis aperitivis cessisse doceat experientia : Sed quis aquas asciticorum intra abdomen effusas, per alias (quam per quas effluxerunt vias) refluere faciat ? quis flatus Tympaniticorum expansione suâ tubulos comprimentes, & sibi ipsis quasi vias præcludentes in suas cavernas repellat ? uteri hydrops, siquidem solus,
nec

nec alteri nec fortassis majori morbo complicatus existat, curationem admittet, sed longam ac tædiosam. Fingentibus autem non tam difficilis constitui potest prognosis, plerumque enim post novem menses lunares & flatibus & serosa illuvie, & simul aliis contentis solidioribus cum euphoria liberantur; hunc autem terminum prævertere volentes, præter ingens peccatum etiam ingens vitæ discrimen adeunt.

Stranguria Ficta.

RAncunius homo misanthropos, cum eidem in diversorio pene mercatorem quendam cubandum esset; quo lecti sui socium exerceret & fatigaret, urinæ suppressione se laborare finxit. Hinc à socio suo continuo matulam poscit, & inter fictos conatus & horrendos ejulatus nec guttam tamen emittit: tandem post frequentissimas alterationes, uno impetu matulam replet, quàm malitiosè tanquam casu in socii sui faciem & pectus effundens, eum lecto expulit, ipsèque integra lecti commoditate gaudebat. Scarron. dans le Roman comique L. I. *História.*

THESIS XXXVI.

ISchuria, Dysuria, Stranguria congeneres affectus, mejendi difficultatem dicunt, à quibus tamen, uti & aliis renum & vesicæ morbis differt stranguria per continuum illum sed absque vel modico saltem successu urinam reddendi conatu. Ficta verò & nudâ & simplici fingentis relatione nititur.

THESIS XXXVII.

CAusam stranguriæ (nisi aliarum passionum nephriticarum symptoma sit) agere potest urina nimîa quantitate vesicam distendens, ipsúmque sphincterem simul comprimens: potissimum tamen incusamus particulas acres & irritantes, ex sero copiosius ad sphincterem vesicæ separatas, quæ una cum spiritibus impetuosius in eas partes irritatas irruentibus, musculum prædictum non tantum intumescere faciunt, verum etiam ad crebriores contractiones sollicitant: hincque vel nulla vel per guttulas urinæ emissio. Causa stranguriæ fictæ longè petenda non, cum voluntatis imperio subsit, adeoque varii de illius excogitari possint, in casu citato meram fuisse malitiam apparet. *Causa.*

THESIS XXXVIII.

STranguria facile dignoscitur, ex nulla vel saltim guttatim urinæ excretionem redeunte perpetuò ad eam exercendam conatu ac desiderio. Ficta verò solius medici solertia deprehenditur, qui ex acuratè pensatis aliis circumstantiis (ex quibus hæc non infima, quòd fingentes nec autopsiam nec aliam acuratiorem explorationem facile admissuri sint) in ipsum fictionis recessum penetrabit. NB. ad hujus fictionis imitationem, si quis tenesmum fingere volet, quid impediet. *Signa.*

THESIS XXXIX.

Prognosis. **S**tranguria utcunque passio sit valde molesta, tam difficilis tamen non est prognosis, cum attemperantibus, modicè solventibus, ac emollientibus sphincteri laboranti subveniri possit. Illi verò qui diureticis & urinam pellentibus uti malunt, habent quodd caveant, nè affectum reddant contumaciorem. Fingentes autem contemptus manet & vilipendium.

Febris Ficta.

Historia. **H**ieron. Cardanus in libr. de rerum varietate commemorat, remiges in actuariis, quod à remigandi labore reddantur immunes, particulis alii in anum intrusis, & per has excitato volatili & universali calore, febrim simulare, qui tamen in simulatione deprehensi, loris & scuticis egregiè cæsi, fictionis pœnas luant.

THESIS XXXX.

Differentia. **F**ebris essentiam inturbata sanguinis miscella, cum ataxia spirituum motuque tumultuario aucto & confuso consistere, adeo universaliter notum jam est: ut calor (qui olim primariam in febrium sistemate personam agebat) jam unum sit ex levissimis hujus morbi phænomenis longum autem foret, omnes febrium differentias persequi: febrim igitur in historia citata simulatam, Ephemeram fuisse liquet; quæ suam ab aliis differentiam brevissimâ suâ (& inter nyctimeri spatium absolvenda) terminatione declarat. Nec enim fingentibus consultum foret, fictionem suam ultra præfatos terminos extendere.

THESIS XXXXI.

Causa. **C**ausæ Ephemerarum sunt particulæ subtiliores & magis mobiles, proindeque non longæ in massa subsistentiæ vel durationis v. g. bilis volatilis & balsamicæ portiuncula, per causam procatacticam commota & in ipsos spiritus animales rectificata, eosdem mole augebit, qui postmodum in massam sanguineam impetuosius quidem irruent, sed eandem, utpote moleculæ valde blandæ leviter tantum turbabunt. Hinc facile creditu in casu dicto ex effluviis rudioribus ab alio intruso decedentibus massam sanguinis febrilem in modum incalescere potuisse. Nec minus causæ politicæ hujus fictionis variæ sub esse possunt: sicuti v. g. desiderium respirandi à magno labore. Nec minus illi, qui terminos peremptorios metuunt, tali fictione eosdem vel eludere vel saltem differre satagunt &c.

THESIS XXXXII.

Signa. **S**igna Ephemerarum recensentur à Gal. de different. Febr. C. 7. nimirum pulsus frequens, magnus, vehemens, æqualis, & absoluta febris citò ad statum naturalem rediens, nec non magnorum symptomatum absentia, calore ad tactum blando & lotio naturali simili, nisi illud ab obstructione vel cruditate mutetur. Utcunque

que autem hæc signa à Galeno admodum censeantur pathognomonica, facilius tamen dicta nobis videtur, hanc febrem fecisse quam esse ephemeram. Eam fingere volentes, si liquores spirituosos assumant, stragulisque quasi si obruant, intensum quidem calorem & motus in massa febrilibus analogos, nunquam tamen veram febrem producere valebunt.

THESIS XXXXIII.

Cum quatuor morborum tempora in febre nostra nyctimeri *Prognosis.* spatio percurantur, etiam haud longiorem durationis prognosin eidem assignare valemus: quo ad eventum verò cum causæ sint admodum benignæ parum involvent periculi, ni quis ex malo Regimine v. g. frigidâ affatim ingurgitatione, terminum hunc producere & levi in graviolem affectum seipsum præcipitare, morbisque obstructionum januam aperire velet. Fingentes verò si commodiori quàm remiges Cardani modo è fictione sua exeant; habent quod sibi gratulentur.

Quæst. An febrium essentia dicat magis circulationem autam, vel imminutam? R. imminutam.

Tumores & Ulcera Ficta.

Divitis, cujus servus amore mulierculæ flagrans in urbe restare cupiebat, igitur, ne Dominum postridiè profecturum comitari cogeretur, admota thapsia ingentem in genu tumorem sibi excitaverat: ego verò cum profectò Domino pharmacum imposuisssem, quod dolorem quidem nihil leniebat, verum thapsiæ solum qualitatem infrigidare poterat, post horam illum consistentem habui nihil amplius doloris sentire. Gal. I. citato.

Mondicabula & hujus farinæ malè feriatî impostores, quos integra valetudine membrisque valentibus laborare piget, quò speciosius mendicare, ac tanquam inertes fuci aliorum labores consumere valeant, apposito ac circum ligato Ranunculo sibi diversis in locis cutim exulcerant, hinc tanquam membrî malè affecti, proximi charitatem excitare student. Tabernæm, in herbar. Lib. I. Cap. 3.

Dices utique tumores & ulcera morbi ficti non sunt, sed reales, utpote in mala conformatione & soluta unitate. R. esse tamen fictos, licet non ut quod, saltem ut quo.

THESIS XXXXIV.

Tumor in servo galenico ab aliis tumorum speciebus differt; *Differentia.* ortu, tempore & fiendi modo, ortu quidem, quia non est excitatus à casu, ictu, luxatione &c. item quòd non oriatur à causa interna, scilicet prava viscerum constitutione: Secundò tempore, eò quòd brevi spatio fuerit exortus, id quod in alios tumores non cadit, illi quippe longiori mora ad sui efformationem indigent. Tertio quòd factus sit ex sola remedij extrinseca circumpositione. Eandem differentiam dicunt ulcera à Ranunculo procurata: ità ut à solo hoc fiendi modo ficta vocari possint.

T H E S I S X X X X V .

Cause. **C**ausam tumorum generalem in succorum stagnatione evasatione p.n. fermentatione & per consequens in majorem molem elevatione quærimus : Sic etiam ulcera à vulneribus perfunctioriè curatis , vel ab interna scorbutica, venerea, aliaque sanguinis & succorum acri discrasia ut plurimum oriri consueverunt. Causam autem tumoris in casu nostro ipsemet Galen. in hist. citata commemorat, circumpositione nimirum thapsiæ, quæ moleculis subtilioribus per poros cutaneos absque tamen fibrillarum vel vasculorum diffractione penetrans succos subjectos non nihil agitabat, agitados rarefaciebat, & per consequens cutim in tumorem elevabat. Eodem modo à caustico Ranunculi succo fibrillas & vascula diffringente ulcera dependent, ex qua fibrillarum diffractione chylus aliq; succi benigni effluentes restagnant : stagnantes ab aëris acido circumfuso similiter acescunt, acscentes ex continuæ materiæ subtilis, per eorum poros transitum in linea recta non invenientis, arietatione diversimodè agitantur, donec figuras angulosas ac scindentes induant, partesque vicinas rodendo ac depascendo cutim ulceribus deturpent. Causam vero fingendi politicam in primo casu fuisse liquet amorem inordinatum mulierculæ : quæ in secundo nihil est aliud, vasfrities & impostura, quæ fortassis in hunc usque diem practicari non cessat.

T H E S I S X X X X V I .

Signa. **S**igna & accidentia tumorum sive ab interna vitiosa constitutione, sive ex casu, ictu &c. provenientium, sunt, dolor à violenta tubulorum ac fibrillarum expansione, pulsus in loco affecto, cutis, modò sine rubore elevatio. Sic etiam ulcera & visui patent, nec ità recentia sunt uti vulnera, insuper materiam saniosum purulentam sordidam eructant &c. Signa verò tumorum & ulcerum fictorum, licet ex historia colligantur : addendum tamen haud leve indicium hauriri ex faciei colore, qui in verè laborantibus multum à statu naturali abludit, propter succos benignos à vitiosis depravatos, sed in fingentibus plerumque naturalis & bonus esse solet.

T H E S I S X X X X V I I .

Pronosis. **T**umoribus & ulceribus non æqualis assignari potest pronosis ; sed prout hi affectus vel recentes fuerint, vel in veterati, boni vel mali moris, causæque eosdem foventes magis vel minus contumaces &c. Secundum has circumstantias etiam variat pronosis. Quæ in fingentibus tantò solet esse facilior dummodo enim medicamentum, quo se ipsos malè affecerunt, removeant salvi sunt, sin autem ulcera sua, cæteroquin sat benigna negligenter (uti plerumque solent) tractare velint, faciliè in cachoëticam & malignam pravitatem degenerare facient.

Tremor Musculorum Fictus.

Quoniam circa historiarum nostrarum calcem in mendicabula incidimus, referre liceat vafritiem ~~Mendici~~ *Mendici* cujusdam ante complures annos à tota pœne Civitate Viennensi visam. Is tremorem musculorum, tam brachiorum quàm pedum & surarum, imò ipsius abdominis artificiosâ ac tremulâ motitatione ad amussim simulabat, & per urbis templa & compita testudineo gradu repens, haud exiguam stipem corraferat : tandem de simulatione suspectus, cùm satellites se in quæstionem ducturos sibi imminere adverteret; adeo citato cursu illos effugiebat, ut qui prius testudine tardior, jam pedum pernecitate cervos æquare videretur, nec deinceps visus adeò verum est id, quod Ambros. Paræus L. 24. & Paulus Zacchias L. 3. tit. 2. testantur; scilicet, mendicos miros esse morborum fingendorum artifices.

THESIS XXXXVIII.

Tremor musculorum ab insultibus epilepticis & convulsivis subitâ prehensione & in terram (nisi sustineantur) prolapsu, spumâ circa os expressâ valida partium prehensarum vibratione & mentis alienatione : ab affectibus verò spasmodicis per absentiam contractionis (quæ phænomena in casu nostro non apparent) sat differt. Fictus autem tremor à non ficto, non nisi magna industria distingui potest : quia uti jam ad nauseam repetitum in motibus arbitrariis verum à ficto difficulter discernitur.

THESIS XXXXIX.

Causam tremoris musculorū dicimus esse particulas crassiores & viscidiores, vel in ipso succo nerveo, vel musculorum fibrillis hærentes : quæ efficiunt, ut spiritus in motu suo & irradiatione per lineam rectam nonnihil impediti hincque resilientes motus hosce tremulos in vicinis partibus membranosis & fibrillosis efficiunt. Causa verò fictionis talium impostorum & commemorari non meretur, & ex casu superiori patet.

THESIS L.

Signa tremoris musculorum illis analoga sunt, quibus paroxismi febriles ingruere solent, scilicet cum rigore & tremore, nisi quoddam hi motus in febricitantibus citò transeant, in fingentibus verò ad libitum perdurent. Prognosin huic affectui Blancardus etsi non Letalem, attamen sat longam, nimirum tota vita duraturam constituit : experientia tamen docuit hunc affectum (præcipuè si tremor partes nobiles v. g. musculos cordis invadat) periculo non vacare, & sæpius lypothimiam & syncopen comites habere, idque tantò magis, si à discrasia v. g. melancholica vel scorbutica foveatur. Incipientem verò tremorem, quin causarum amolitione sanari possit, nemini dubium superesse credimus. Prognosin autem hujus comatis impostoribus vel deprehensorum nempe castigationem non difficulter vaticinari poterimus.

*Signa &
Prognosis.*

Additamenta ad Signa Fictionum.

Diversa adhuc occurrunt inter signa Fictionum commemoranda ; Primò ex faciei & oculorum constitutione, non levissima signa fictionum hauriri v. g. si quis cutis fulgine vel croco diluto tingens ut ictericus videatur, interea bulbum oculi haberet album, de fictione suspectus est : antiquum siquidem Galeni effatum, qualis color in facie, talis dispositio in corpore : itaque ægris faciem bene coloratam habentibus parum fidei adhibendum, idque tantò minus, si reliquarum actionum adsit vigor. Alterum fictionis indicium est, quòd ægri tales morbum suum, cæteroquin valde molestum, animo tamen satis tranquillo ferant, & NB. sæpius in situ morbo non convenienteprehendatur.

Tertiò quòd medicamenta ut plurimum respuat, se sanitatem à tempore præstolatos perhibentes. Quartò quòd non raro indicationibus contraria petant. Sed vix ullo indicio certius fictio deprehenditur, quàm temporis morâ : quia vel tam diu ipsos in coacta fictione persistere, vel tædet, vel frequentia fingendi in habitum versà se fingere obliviscuntur, præcipuè si subito & inopinatè apprehendantur ; quemadmodum contigit illi mendico, qui crepitaculis concussis & in articulo clamore proximi charitatem sollicitabat, à quodam autem prætereuntium sive per jocum, sive casu rogatus à quanto tempore mutus esset ? satis articulatè respondebat, jam per decem annos mi Domine proculdubio innuere volens se tanto tempore mutum personatum agere.

Indicationes.

ÆGro ficto medicus convenit Politicus : qui officij speciem nimas circumstantias aggravando eundem ad ingratiissima quæque adstringat, interdicens illis esculentis vel potulentis, quibus eum alias delectari novit : ordinando diætam tenuissimam Hippocraticam : medicamenta ipso morbo acerbiora (non tamen nocitura) plenius haustibus evacuanda præscribat. Præterea operationes crudeliores proponat : v. g. insaniam fingenti, trepanum epilepsiam simulanti, chyrurgiam tam inquam transfusoriam : cæcitatem mentienti, vomitoria, vesicatoria, setaceum, Dentibus fictè dolenti, dentis evulsionem vel moxæ inuersionem : Anginoso Laryngotomiam : Tussienti ad mentem Hippocratis pectoris unctionem : stranguriam simulanti, punctum perinæi ; Fictè febricitanti, largas V. S. & complura vesicatoria. Tumores & ulcera fingentibus ferrum candens. Nonnunquam tamen & astu agentibus, & cataractica valentiora petentibus (ut in historia magna conformativa præscribenda : Licet enim ab eruditis controversetur, an cataractica fætum sanum à matre bene valente ejicere valeant ? tutiore tamen viâ nobis incedendum videtur, cum ignoremus, quales ex cataractici agitatione in hisce subjectis præter expectationem turbæ concitari possint. Illis verò, qui ex malitia, pigritia, mendicandi pruritu, morbos fingunt, convenire videtur sacrum Themidis tribunal : cujus energia, cum sphaeræ nostræ limites excedat : nos cum debito præfati Dicasterii respectu Manum de Tabula.